

HANBIENIE (9) *sb n*

a oraz pierwsze e jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie), końcowe e z tekstów nie oznaczających pochyleń.

sg *N* hańbienie (1). ◇ *G* hańbieniå (4). ◇ *A* hańbienie (1). ◇ *I* hańbieni(e)m (2). ◇ *pl N* hańbieniå (4).

Sł stp: gańbienie, *Cn brak*, *Linde XVI w.* (jeden z tych samych przykładów).

1. *Potępienie* [kogo] (1) : gdyż sie wewłzyćkim łpołu włzyfcy zgadzaćie/ iedno o tey Wieczędzy Páńfkiey nic/ przeltańćiefz więcey gadánia á háńbienia ieden drugiego. *BielKron* 206v.

2. *Znieważanie, poniżanie, obrażanie, obrzucanie obelgami, szkalowanie* (8) : Tá miłóść tedy nye z okrucyeńftwå/ nie z żadney furiey/ nye z háńbyenya wyráftać ma/ ále s tákyego vmyflu/ ktoryby pomagał oboiey łtronye y oycowi y łynowi. *GliczKsiqż* G3; Boć háńbyenye ołtátnye karánye/ kyedy ktho yuż yáko mowya wyęcey częgo złęgo nye będzye czynił. *GliczKsiqż* G4, G4.

hańbienie czego (1): Aza wáłzá M. niewidziłfz/ iákie odmiány łą w Koronie/ iákie háńbienia łłużby y chwały Bożey *OrzList* fv.

hańbienie kogo [= czyje, przez kogo] (1): Pełné łono mam łznupek/ pełné obelżenia/ Słucháiąc rozmáytych narodów háńbienia. Którym nieprzyaćiele náłzy nas zelżyli/ Ani pomázáńcowi twemu przepuścili. *KochPs* 135.

W połączeniach szeregowych (2): Ná tom sie tełz nic nieogładał/ iż będe miał v ludzi tego łwiátá/ złą łlawę/ háńbienie/ łromocenie/ złorzeczenie/ grożenie/ y przelładowanie. *KrowObr* 242v; Gdzie tełz połtępuie gniewem/ pomłty prágnieniem/ przeciw mnie y bráćiey mey/ łrogim y nieprzyłtoynym inłtygowánieniem/ y rzeczy niełłuzney zádawánieniem/ háńbieniem/ łzeniem/ łromoceniem y vragánieniem niełłuznym *CzechEp* 6.

Szereg: »hańbienie i łromocenie« (1): włfelkyye karánye y bicey ma być bez hańbyenya y łromocenya. *GliczKsiqż* G4. [*Ponadto w połączeniach szeregowych 2 r.*].

Synonimy: 1. *ganieńie*; 2. *łzenie, łromocenie, urqanie, złorzeczenie*.

Cf **HANBA, HANBIĆ**